

Janko Samec ·
Mati in dete

»Zakaj tak zvezde svetijo nocoj,
kot da so žalostne, o moja mati?«
— V človeških srcih žalosti prižgati
ni hotel Bog, da imela bi pokoj. —

»Zakaj oči sijó ti nad menoj
v bridkosí, kí ni moči je spoznati?«
— Ker hočem febí vsa se darovati
v ljubezni, ker ti sam otrok si moj! —

Besede tiho v noč so odzvene.
Skoz okno zasíjal je lune soj
in zvezde so uspavanko zapele.

A mati nagnila obraz je svoj
nad drobnim defetom, kí sanje vzele
so sred noči dobrotno ga s seboj ...

Tine

Gostilničar in cigan

Bila je zima in mraz in je cigana zeblo, da je šklepetal z zobmi in se tresel kot šiba na vodi. Zaželel si je malo okrepčila. Posebno v slast bi mu šla pečena klobasa. Ciganov žep pa je bil prazen, samo luknja je bila v njem.

Gre cigan v gostilno: »Birtaš, dajte mi klobaso, dajte. Zebe me in denarja nimam.«

Pravi gostilničar: »Dobiš, cigan, klobaso brez denarja, a povedati boš moral kakšna je. Pazi dobro: če jo pohvališ, dobiš eno zaušnico, če jo pograjaš pa dve zaušnici.«

Klobasa diši ciganu, zaušnica pa kar nič. »E, pa dobro, bo že kako, daj sem klobaso.«

Jé cigan klobaso, jé in jo pojé.

»No cigan, kakšna je klobasa?«

»E, birtaš, majhna je bila klobasa, majhna in ne morem povedati, kakšna je. Daj še eno, potem bom pa že povedal.«

Da gostilničar še eno klobaso in se pripravlja, da priloži še klofuto.

Pojé cigan še drugo klobaso, pa ga vpraša gostilničar:

»No, cigo, kakšna je klobasa?«

Cigan pa: »Ej, birtaš, ni dobra, ni slaba. Takšna, kot je bila prva, je tudi druga in takšne so najbrž vse. Pa hvala lepa in z bogom.«

Tako se je cigan nasitil in se rešil klofut.